

KUPIŠKIO RAJONO SAVIVALDYBĖS ADMINISTRACIJOS DIREKTORIUS

ĮSAKYMAS DĖL GYVŪNŲ LAIKYMO KUPIŠKIO RAJONO SAVIVALDYBĖS TERITORIJOS GYVENAMOSIOSE VIETOVĖSE TAISYKLIŲ PATVIRTINIMO

2021 m. rugsėjo 29 d. Nr. ADV-738
Kupiškis

Vadovaudamasis Lietuvos Respublikos vietos savivaldos įstatymo 18 straipsnio 1 dalimi, 29 straipsnio 8 dalies 2 punktu, Lietuvos Respublikos gyvūnų gerovės ir apsaugos įstatymo 3 straipsnio 10 dalies 2 punktu, Gyvūnų laikymo savivaldybių teritorijų gyvenamosiose vietovėse tvarkos aprašu, patvirtintu Valstybinės maisto ir veterinarijos tarnybos direktoriaus 2013 m. gegužės 2 d. įsakymu Nr. B1-336 „Dėl Gyvūnų laikymo savivaldybių teritorijų gyvenamosiose vietovėse tvarkos aprašo patvirtinimo“:

1. T v i r t i n u Gyvūnų laikymo Kupiškio rajono savivaldybės teritorijos gyvenamosiose vietovėse taisykles (pridedama).

2. P r i p a ž į s t u netekusiu galios Kupiškio rajono savivaldybės administracijos direktoriaus 2013 m. rugpjūčio 2 d. įsakymą Nr. ADV-503 „Dėl Gyvūnų laikymo Kupiškio rajono savivaldybės teritorijos gyvenamosiose vietovėse taisyklių patvirtinimo“.

3. N u r o d a u šį įsakymą paskelbti Savivaldybės interneto svetainėje ir Teisės aktų registre.

Administracijos direktorius

Kęstutis Jakštas

PATVIRTINTA

Kupiškio rajono savivaldybės administracijos
direktoriaus 2021 m. rugsėjo 29 d.
įsakymu Nr. ADV-738

GYVŪNŲ LAIKYMO KUPIŠKIO RAJONO SAVIVALDYBĖS TERITORIJOS GYVENAMOSIOSE VIETOVĖSE TAISYKLĖS

I SKYRIUS BENDROSIOS NUOSTATOS

1. Gyvūnų laikymo Kupiškio rajono savivaldybės teritorijos gyvenamosiose vietovėse taisyklės (toliau – Taisyklės) nustato gyvūnų laikytojų pareigas, draudžiamus veiksmus, bendruosius gyvūnų laikymo reikalavimus, specialiuosius ūkinių gyvūnų, gyvūnų augintinių, bešeimininkių ir bepriziūrių gyvūnų laikymo reikalavimus Kupiškio rajono savivaldybės teritorijoje (kaimų, miestelių, miesto ir kitose gyvenamosiose teritorijose).

2. Mėgėjų sodų sklypuose, kurie yra sodininkų bendrijos teritorijoje, leidžiamų laikyti smulkių gyvūnų (triušių, nutrijų, šunų, paukščių, bičių ir kt.) rūšių sąrašas, jų laikymo tvarka ir sąlygos gali būti nustatomos sodininkų bendrijos vidaus tvarkos taisyklėse, kurių nuostatos neturi prieštarauti Lietuvos Respublikos gyvūnų gerovės ir apsaugos įstatymo, Valstybinės maisto ir veterinarijos tarnybos direktoriaus 2013 m. gegužės 2 d. įsakymo Nr. B1□336 „Dėl Gyvūnų laikymo savivaldybių teritorijų gyvenamosiose vietovėse tvarkos aprašo patvirtinimo“ (toliau – Aprašas) ir šių Taisyklių nuostatomis.

3. Taisyklėse vartojamos sąvokos:

3.1. **Biologinio saugumo priemonės** – veterinarinės sanitarijos priemonės, kuriomis užkrečiamosios ligos sukėlėjui užkertamas kelias patekti į gyvūnų laikymo vietą ar medžioklės plotų vienetą arba būti perneštam iš užkrėstos gyvūnų laikymo vietos ar medžioklės plotų vieneto į kitas gyvūnų laikymo vietas ar medžioklės plotų vienetus ir sukelti užkrečiamąją ligą.

3.2. **Viešoji vieta** – aikštė, parkas, skveras, paplūdimys, daugiabučio namo kiemas, valstybės ir savivaldybės institucijos, švietimo, socialinių paslaugų, sveikatos priežiūros, prekybos, viešojo maitinimo, apgyvendinimo, poilsio ir pramogų organizavimo ir kitas paslaugas teikianti įstaiga, taip pat teritorija, statinys ar patalpa, kuriuose asmenys gali laisvai lankytis.

3.3. Kitos Taisyklėse vartojamos sąvokos suprantamos taip, kaip jos apibrėžtos Lietuvos Respublikos gyvūnų gerovės ir apsaugos įstatyme (toliau – Įstatymas), Lietuvos Respublikos žemės įstatyme, Lietuvos Respublikos teritorijos administracinių vienetų ir jų ribų įstatyme ir kituose gyvūnų gerovę ir sveikatą reglamentuojančiuose teisės aktuose.

4. Bitės Kupiškio rajono savivaldybės teritorijos gyvenamosiose vietovėse laikomos pagal Taisyklių 27–35 punktus. Gyvūnų laikymo bendrieji reikalavimai bičių laikymui taikomi tiek, kiek jie neprieštarauja Taisyklių 27–35 punktuose nustatytiems specialiesiems reikalavimams.

II SKYRIUS GYVŪNŲ LAIKYTOJŲ PAREIGOS

5. Gyvūnų laikytojai, įskaitant Įstatyme nustatytas pareigas, turi:

5.1. užtikrinti, kad jų laikomi šunys, katės, šeškai ir (ar) kiti pasiutligei imlūs gyvūnai būtų vakcinuojami nuo pasiutligės, kaip nustatyta Pasiutligės kontrolės reikalavimuose, patirtintuose Valstybinės maisto ir veterinarijos tarnybos direktoriaus 2007 m. gegužės 11 d. įsakymu Nr. B1-463 „Dėl Pasiutligės kontrolės reikalavimų patvirtinimo“, ir turėti dokumentus, kuriais patvirtinamas tokių gyvūnų vakcinavimas nuo pasiutligės;

5.2. nedelsiant pranešti apie, jų nuomone, užkrėstą (-us), užsikrėtusį (-usius) ar sergantį (-čius) pasiutlige ar kita užkrečiamąją liga gyvūną (-us) Valstybinei maisto ir veterinarijos tarnybai (toliau – VMVT) ar jos teritoriniam padaliniiui arba privačiam veterinarijos gydytojui;

5.3. užtikrinti, kad jų laikomi gyvūnai nekeltų triukšmo ir netrikdytų viešosios rimties;

5.4. užtikrinti, kad viešojoje vietoje jų vedami, nešami ar kitaip naudojami gyvūnai nekels grėsmės kitiems asmenims, gyvūnams, jų sveikatai, gyvybei ir asmenų, valstybės ar savivaldybių turtui. Šunys turi būti vedžiojami (vedami) laikant už pavadėlio. Iš privačių teritorijų ir bendro naudojimo patalpose (laiptinėse, koridoriuose ir pan.) šunys privalo būti vedami tik trumpu pavadėliu. Vedžiojami šunys neturi kelti grėsmės ar diskomforto praeiviams, esant pašalinių žmonių, pavadėlis turi būti sutrumpintas tiek, kad šuo nekeltų grėsmės žmonėms ir kitiems gyvūnams. Jei šuo aktyvus arba neramus, loja, rekomenduojama vedžioti su antsnukiu;

5.5. nelaikyti ir nepalikti be priežiūros gyvūnų dviejų butų ar daugiabučių namų bendrojo naudojimo patalpose, pvz.: balkonuose, rūsiuose, koridoriuose, laiptinėse ir kt.;

5.6. užtikrinti, kad jų laikomi gyvūnai be savininko ar laikytojo priežiūros nepatektų į kitas privačias valdas, bendrojo naudojimo teritorijas, patalpas;

5.7. atvirose savininkų valdose šunis priišti arba uždaryti tinkamai įrengtuose. voljeruose;

5.8. vedžiodamiesi šunį, privalo turėti maišelių ekskrementams surinkti. Gyvūnams išsituštinus ar kitaip priteršus viešojoje vietoje, dviejų butų ar daugiabučių namų bendrojo naudojimo patalpose ar kito asmens žemės valdoje, nedelsiant surinkti gyvūnų ekskrementus ar kitus teršalus. Maišelį su ekskrementais privaloma išmesti į specialų konteinerį, skirtą gyvūnų ekskrementams, arba į artimiausią mišriųjų komunalinių atliekų konteinerį;

5.9. užtikrinti vykdančių specialius valstybės pavedimus, Savivaldybės, veterinarijos tarnybos, antstolių, policijos pareigūnų ir inžinerinių komunikacijų priežiūrą atliekančių tarnybų darbuotojų (šilumos tiekimo, vandentiekio, dujų, elektros tinklų) saugumą;

5.10. užtikrinti, kad teisės aktuose nustatytais atvejais vežamus ar kitu būdu perkeliamus gyvūnus lydėtų Lietuvos Respublikoje vežamų gyvūnų važtaraštis, kurio forma patvirtinta Valstybinės maisto ir veterinarijos tarnybos direktoriaus 2006 m. kovo 16 d. įsakymu Nr. B1-207 „Dėl Lietuvos Respublikoje vežamų gyvūnų važtaraščio ir Leidimo paskersti gyvūną skerdykloje formų patvirtinimo“;

5.11. užtikrinti, kad šalutiniai gyvūniniai produktai būtų tvarkomi pagal 2009 m. spalio 21 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (EB) Nr. 1069/2009, kuriuo nustatomos žmonėms vartoti neskirtų šalutinių gyvūninių produktų ir jų gaminių sveikumo taisyklės ir panaikinamas reglamentas (EB) Nr. 1774/2002 (OL 2009 L 300, p. 1), su paskutiniais pakeitimais, padarytais 2010 m. rugsėjo 22 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2010/63/ES (OL 2010 L 276, p. 33), ir 2011 m. vasario 25 d. Komisijos reglamentą (ES) Nr. 142/2011, kuriuo įgyvendinami Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1069/2009, kuriuo nustatomos žmonėms vartoti neskirtų šalutinių gyvūninių produktų ir jų gaminių sveikumo taisyklės, ir Tarybos direktyva 97/78/EB dėl tam tikrų mėginių ir priemonių, kuriems netaikomi veterinariniai tikrinimai pasienyje pagal tą direktyvą (OL 2011 L 54, p. 1), su paskutiniais pakeitimais, padarytais 2017 m. liepos 12 d. Komisijos reglamentu (ES) 2017/1262 (OL 2017 L 182, p. 34). Gyvūnų laikojojai gyvūnų augintinių gaišenas gali tvarkyti ir pagal Gyvūnų augintinių gaišenų tvarkymo veterinarijos reikalavimus, patvirtintus Valstybinės maisto ir veterinarijos tarnybos direktoriaus 2005 m. rugpjūčio 11 d. įsakymu Nr. B1-459 „Dėl Gyvūnų augintinių gaišenų tvarkymo veterinarijos reikalavimų patvirtinimo“, arba jas laidoti savivaldybės administracijos nustatyta tvarka įsteigtose gyvūnų augintinių kapinėse.

III SKYRIUS DRAUDŽIAMIEI VEIKSMAI

6. Asmenims, įskaitant Įstatyme nurodytus draudžiamus veiksmus, draudžiama:

6.1. vestis, neštis, eiti su gyvūnais ar juos su savimi turėti teritorijose, patalpose ir kitose vietose, pažymėtose draudžiamuoju ženklu, išskyrus gyvūnus, kuriuos naudoja pareigūnai, atlikdami jų kompetencijai priskirtas funkcijas, ir gyvūnus vedlius. Draudžiamasis ženklas turi būti pritvirtintas matomoje vietoje prie įėjimo į tokias teritorijas, patalpas ar vietas;

6.2. vedžioti gyvūnus vaikų žaidimo aikštelėse, sporto aikštynuose, stadionuose, kapinėse ir paplūdimiuose maudymosi sezono metu (išskyrus Kupiškio rajono savivaldybės

administracijos (toliau – Savivaldybės administracija) direktoriaus įsakymu nustatytas maudyklų zonas, skirtas lankytis su gyvūnais), išleisti vienus gyvūnus į laiptines, kiemus, bendrojo naudojimo teritorijose ar jose laikyti;

6.3. gyvūnų priežiūrai semti smėlį iš vaikų žaidimo smėlio dėžių, į jas pilti smėlį, užterštą gyvūnų ekskrementais;

6.4. gyvūnams pasiekiamose vietose sąmoningai padėti ar kitaip pateikti nuodų arba jais apdoroto maisto, pašaro (lesalo) ar skysčių;

6.5. šerti beprižiūrius, bešeimininkius, laukinius gyvūnus viešosiose, bendrojo naudojimo vietose ar patalpose, daugiabučių gyvenamųjų namų balkonuose, mėtyti maistą, jo likučius iš balkonų, per langus ar panašiai;

6.6. maudyti, prausti gyvūnus fontanuose, šaltiniuose;

6.7. ūkinės paskirties gyvūnus ganyti skveruose, parkuose, pakelėse ir kitoje ne ūkinės paskirties žemėje;

6.8. gyvūnų gaišenas užkasti viešose vietose ar išmesti į atliekų konteinerį.

IV SKYRIUS BENDRIEJI GYVŪNŲ LAIKYMO REIKALAVIMAI

7. Gyvūnams laikyti turi būti sudaromos tinkamos, jų sveikatos ir gerovės reikalavimus atitinkančios laikymo sąlygos (patalpos, aplinka, priežiūra, pašaras (lesalas) ir vanduo).

8. Gyvūnai turi būti reguliariai apžiūrimi, o prireikus jiems nedelsiant turi būti suteikiamos veterinarijos paslaugos.

9. Gyvūnai, kurie laikomi lauke, turi būti apsaugomi nuo nepalankių oro sąlygų.

10. Pastatuose, kuriuose laikomi gyvūnai, turi būti tinkamai įrengtos grindys, atitinkančios laikomų gyvūnų fiziologinius poreikius ir nekeliančios pavojaus gyvūnų sveikatai ir gerovei, konstrukcijos gyvūnams ilsėtis ar pakreikta tinkamų pakratų.

11. Gyvūnams naudojami pakratai turi būti sausi, sugeriantys drėgmę, nekenksmingi, be užkrečiamųjų ligų sukėlėjų, kenkėjų ar kito užkrato.

12. Gyvūnai turi būti šeriami (lesinami) jų poreikius atitinkančiais pašarais (lesalais). Pašaro (lesalo) kiekis, sudėtis, forma ir jo pateikimas turi atitikti gyvūnų mitybos ir elgesio poreikius. Gyvūnai turi gauti pašaro (lesalo) jų fiziologinius poreikius atitinkančiais laiko tarpais.

13. Gyvūnams prieinamoje vietoje nuolat turi būti tinkamo vandens arba jie, atsižvelgiant į jų fiziologinius poreikius, turi būti reguliariai girdomi.

14. Gyvūnų laikymo vietoje turi būti pakankamas kiekis gyvūnų šėrimo (lesinimo) ir girdymo įrangos, kad vienu metu be konkurencijos galėtų maitintis, atsigerti visi gyvūnai.

15. Gyvūnų laikymo vietoje gyvūnai neturi būti nuolat laikomi tamsoje arba dirbtinėje šviesoje be poilsio pertraukų. Jei gyvūnų laikymo vietoje gyvūnų fiziologiniams ir etologiniams poreikiams tenkinti nepakanka esamos natūralios šviesos, turi būti įrengiamas tinkamas dirbtinis apšvietimas.

16. Parenkant gyvūnus laikyti grupėmis, turi būti atsižvelgiama į jų tarpusavio konkurencijos galimybę. Gyvūnai, kuriems reikia skirtingų aplinkos sąlygų, neturi būti laikomi kartu.

17. Gyvūnai, kurie negali būti laikomi kartu (pvz., paukščiai ir katės), turi būti laikomi taip, kad jie neturėtų sąlyčio, išskyrus atvejus, kai gyvūnai yra pripratinti būti kartu.

18. Gyvūnų laikymo vietoms, ypač aptvarams, voljerams, įrengti naudojamos medžiagos, gyvūnams laikyti ir prižiūrėti naudojama įranga, prie kurių jie gali prisiliesti, neturi būti kenksmingos ir turi būti įrengtos taip, kad jas būtų galima lengvai valyti ir dezinfekuoti. Gyvūnų laikymo vietos turi būti reguliariai valomos, plaunamos ir prireikus dezinfekuojamos.

19. Voljerai ar kiti gyvūnams laikyti skirti nesudėtingi statiniai turi atitikti statybos techninį reglamentą STR 1.01.03:2017 „Statinių klasifikavimas“, patvirtintą Lietuvos Respublikos aplinkos ministro 2016 m. spalio 27 d. įsakymu Nr. D1-713 „Dėl statybos techninio reglamento STR 1.01.03:2017 „Statinių klasifikavimas“ patvirtinimo“.

V SKYRIUS

SPECIALIEJI ŪKINIŲ GYVŪNŲ LAIKYMO REIKALAVIMAI

20. Ūkiniai gyvūnai turi būti laikomi, vadovaujantis Ūkinės paskirties gyvūnų gerovės reikalavimais, patvirtintais Valstybinės maisto ir veterinarijos tarnybos direktoriaus 2002 m. gegužės 16 d. įsakymu Nr. 223 „Dėl Ūkinės paskirties gyvūnų gerovės reikalavimų patvirtinimo“.

21. Ūkinių gyvūnų, išskyrus bičių, laikytojai turi užtikrinti, kad jų laikomi ūkiniai gyvūnai neišeitų už žemės valdos, kurioje jie yra laikomi, ribų.

22. Ūkinių gyvūnų laikytojai turi laikytis specialiųjų reikalavimų, taikomų tam tikroms ūkinių gyvūnų rūšims laikyti.

23. Ūkinių gyvūnų laikytojai, vykdydami gyvūnų užkrečiamųjų ligų prevenciją, turi užtikrinti:

23.1. biologinio saugumo priemonių reikalavimų laikymąsi;

23.2. kad ūkiniai gyvūnai būtų šeriami (lesinami) tik saugiais pašarais (lesalais) ir girdomi tinkamu vandeniu;

23.3. kad, ūkiniams gyvūnams susirgus ar įtarus ūkinius gyvūnus sergant, būtų sudaromos sąlygos veterinarijos gydytojui juos tinkamai apžiūrėti, diagnozuoti jiems ligas ir juos gydyti;

23.4. kad į ūkinių gyvūnų laikymo patalpą nepatektų pašaliniai asmenys, laukiniai, bešeimininkiai ir (ar) bepriežiūriai gyvūnai, graužikai ir kiti kenkėjai, priemonės ar įranga, kuri gali pernešti gyvūnų užkrečiamųjų ligų sukėlėjus;

23.5. kad ūkinių gyvūnų laikymo vietoje reguliariai būtų atliekamas graužikų ir kitų kenkėjų naikinimas, naudojant tam skirtus metodus ir priemones.

24. Ūkinių gyvūnų laikytojai turi užtikrinti, kad mėšlas ir srutos būtų tvarkomos, vadovaujantis Mėšlo ir srutų tvarkymo aplinkosaugos reikalavimų aprašu, patvirtintu Lietuvos Respublikos aplinkos ministro ir Lietuvos Respublikos žemės ūkio ministro 2005 m. liepos 14 d. įsakymu Nr. D1-367/3D-342 „Dėl Mėšlo ir srutų tvarkymo aplinkosaugos reikalavimų aprašo patvirtinimo“.

25. Bičių laikytojai turi laikytis Bitynų, bičių produktų ir bičių užkrečiamųjų ligų kontrolės reikalavimų, patvirtintų Valstybinės maisto ir veterinarijos tarnybos direktoriaus 2005 m. kovo 18 d. įsakymu Nr. B1-180 „Dėl Bitynų, bičių produktų ir bičių užkrečiamųjų ligų kontrolės reikalavimų patvirtinimo“ (toliau – Bitynų, bičių produktų ir bičių užkrečiamųjų ligų kontrolės reikalavimai).

26. Bičių laikytojai turi suženklinti ir sunumeruoti visus bityno avilius.

27. Prie įėjimo į žemės valdos teritoriją, kurioje laikomi aviliai su bičių šeimomis, matomoje vietoje turi būti įspėjamasis ženklas su ar be užrašo, pvz., „Atsargiai, bitės!“. Ant ar prie įspėjamojo ženklo turi būti nurodyti bičių laikytojo kontaktiniai duomenys (telefono numeris, el. pašto adresas).

28. Bitynai turi būti įrengiami, kaip nustatyta Bitynų, bičių produktų ir bičių užkrečiamųjų ligų kontrolės reikalavimuose.

29. Siekiant užtikrinti bičių gerovę ir apsaugą, medingųjų augalų žydėjimo metu bičių laikytojams leidžiama atvežti ir pastatyti avilius su bičių šeimomis ne arčiau kaip:

29.1. 2,5 km atstumu nuo kitų bičių laikytojų žemės valdos, kurioje jie bičių ganyklų pagerinimui pasėjo ne mažiau kaip 1 ha medingųjų augalų ar pasodino ne mažiau kaip 0,5 ha medingųjų medžių ar krūmų;

29.2. 1 km atstumu nuo kitų bičių laikytojų žemės valdos, kurioje natūraliai auga medingieji augalai.

30. Bičių laikytojams atvežti ir pastatyti avilius su bičių šeimomis arčiau pasėtų medingųjų augalų ar pasodintų medingųjų medžių ar krūmų, nei nurodyta Aprašo 29 punkte, galima

tik tuo atveju, jei jie turi žemės valdos, kurioje pasėti medingieji augalai ar pasodinti medingieji medžiai ar krūmai, valdytojo raštišką sutikimą.

31. Siekdami užtikrinti bičių gerovę ir apsaugą, bičių laikytojai turi laikytis Augalų apsaugos produktų įvežimo, vežimo, saugojimo, naudojimo, tiekimo rinkai, naudojimo taisyklių, patvirtintų Lietuvos Respublikos žemės ūkio ministro 2003 m. gruodžio 30 d. įsakymu Nr. 3D-564 „Dėl Augalų apsaugos produktų saugojimo, tiekimo rinkai, naudojimo taisyklių patvirtinimo“.

32. Bičių laikytojai apie avilių su bičių šeimomis apžiūros, medkopio ar kitų bityno priežiūros darbų atlikimą medunešio laikotarpiu turi iš anksto žodžiu įspėti asmenis, esančius žemės valdoje, kurioje laikomi aviliai su bičių šeimomis, ir už jos ribų, kurie galimai gali nukentėti nuo bičių.

33. Bičių laikytojai, turintys bitynus gyvenamosiose vietovėse, bičių skraidymo (nežiemojimo) laikotarpiu turi užtikrinti, kad:

33.1. nuo jų įrengtų avilių su bičių šeimomis, esančių bityne, būtų ne mažesnis kaip 100 m atstumas iki rekreacinių teritorijų, ne mažesnis kaip 10 m atstumas iki kelio, pėsčiųjų ar dviračių tako, ne mažesnis kaip 5 m atstumas iki besiribojančios žemės valdos, kurioje yra gyvenamieji namai, ne mažesnis kaip 50 m atstumas iki statinių, kuriuose laikomi ūkiniai gyvūnai, arba žemės valdų, kuriose ganomi ūkiniai gyvūnai. Minimalių atstumų reikalavimas aviliams su bičių šeimomis netaikomas, kai teritorija, kurioje jie įrengti, yra aptverta ne žemesne kaip 2 m aukščio tvora (medine, vieline, metaline, plastikine ar pan.) arba apsodinta ne žemesniais kaip 2 m aukščio augalais;

33.2. avilių lakos būtų atgręžtos į jų žemės valdos centrą, išskyrus atvejus, kai avilių lakos yra ne žemesniame kaip 2 m aukštyje virš žemės paviršiaus;

33.3. būtų laikoma ne daugiau kaip 1 bičių šeima 1 are žemės valdos, išskyrus atvejus, kai bičių laikytojai turi visų besiribojančių žemės valdų savininkų ar naudotojų rašytinius sutikimus, kuriais patvirtinama, kad žemės valdų savininkai ar naudotojai leidžia jiems laikyti daugiau kaip 1 bičių šeimą 1 are žemės valdos.

VI SKYRIUS SPECIALIEJI GYVŪNŲ AUGINTINIŲ LAIKYMO REIKALAVIMAI

34. Gyvūnai augintiniai turi būti laikomi nepažeidžiant Įstatymo 6 straipsnio.

35. Pavojingi ir koviniai šunys bei kovinių ir pavojingų šunų mišrūnai turi būti laikomi, vadovaujantis Pavojingų šunų įvežimo, įsigijimo, veisimo, dresavimo, prekybos, laikymo ir kovinių šunų bei kovinių ir pavojingų šunų mišrūnų laikymo tvarkos aprašu, patvirtintu Valstybinės maisto ir veterinarijos tarnybos direktoriaus 2013 m. balandžio 15 d. įsakymu Nr. B1-290 „Dėl Pavojingų

šunų įvežimo, įsigijimo, veisimo, dresavimo, prekybos, laikymo ir kovinių šunų bei kovinių ir pavojingų šunų mišrūnų laikymo tvarkos aprašo patvirtinimo“.

36. Voljeras, narvas ar kiti įrenginiai, kuriuose laikomi šunys, turi būti tokio aukščio ir įrengti taip, kad juose laikomi šunys negalėtų iš jų iššokti ar kitu būdu pabėgti.

37. Kai šunys laikomi priirišti, jie turi būti rišami taip, kad neišeitų už žemės valdos, kurioje laikomi, ribos.

38. Šunims, kurie laikomi lauke, prieinamoje vietoje turi būti įrengtos būdos ar kitos vietos (slėptuvės), kuriose jie galėtų pasislėpti nuo nepalankių oro sąlygų. Šuns būdos ar kitos vietos (slėptuvės) dydis, priklausomai nuo šuns dydžio, turi būti toks, kad šuo į ją galėtų lengvai įlįsti, joje apsisukti ir atsigulti. Šuns būdos ar kitos slėptuvės turi būti pakeltos nuo žemės paviršiaus ar kito pagrindo, siekiant užtikrinti šunų poilsio vietų apsaugą nuo vandens. Rekomenduojama šuns būdų ar kitų vietų (slėptuvių) angas uždengti, kad į jas nepatektų krituliai.

39. Žemės valdoje šunys gali būti laikomi nepririšti, jei užtikrinama, kad šunys iš jos neišeis (pvz., žemės valdoje, aptvertoje tvora su įrengtais vartais, kuriais užtikrinama, kad šunys iš žemės valdos neišeis). Tokiu atveju matomoje vietoje (pvz., prie vartų) turi būti įspėjamasis ženklas su ar be užrašo, pvz., „Atsargiai, šuo!“, o prie tokios žemės valdos įėjimo rekomenduojama įrengti priemonę (pvz., skambutį) žemės valdoje esantiems asmenims pakviesti.

40. Šunis rekomenduojama vedžioti gyvūnų vedžiojimo aikštelėse, jei jų nėra, – laukymėse, parkų pakraščiuose, kitose rečiau žmonių lankomose vietose. Pavojingi ir koviniai šunys bei kovinių ir pavojingų šunų mišrūnai bendrojo naudojimo patalpose, viešojoje vietoje vedami laikant už pavadėlio ir su antsnukiu. Kiti šunys bendrojo naudojimo patalpose, viešojoje vietoje vedami laikant už pavadėlio ir su antsnukiu ar be jo. Jei vedžiojant (vedant) šunis šalia yra žmonių ar gyvūnų, pavadėlis turi būti sutrumpinamas tiek, kad šunys negalėtų pasiekti žmonių ar gyvūnų ir nekeltų jiems grėsmės. Šunų laikytojai, vaikščiodami su savo gyvūnais augintiniais viešojoje vietoje, įskaitant gatves, neturi leisti jiems šlapintis ant pastatų, laikinų statinių, skulptūrų, aplinkos meno kūrinių, tuštintis ir šlapintis gėlynuose.

41. Gyvūnų vedžiojimo aikštelės turi būti pažymėtos aiškiai matomu ženklu su ar be užrašo, pvz., „Gyvūnų vedžiojimo aikštelė“. Jei šunų laikytojai, vedžiodami savo augintinius uždaroje gyvūnų vedžiojimo aikštelėje, gali užtikrinti, kad jų šunys nekels grėsmės kitiems gyvūnams ir žmonėms bei neišeis iš aikštelės, šunys gali būti be pavadėlio ir (ar) antsnukio. Asmenys, gyvūnų vedžiojimo aikštelėse vedžiojantys šunis, turi surinkti jų šunų ekskrementus ir kitus teršalus.

42. Gyvūnų, nurodytų Konvencijos dėl nykstančių laukinės faunos ir floros rūšių tarptautinės prekybos (OL 2004 m. specialusis leidimas, 11 skyrius, 15 tomas, p. 48) I priedėlyje ir 1996 m. gruodžio 9 d. Tarybos reglamente (EB) Nr. 338/97 dėl laukinės faunos rūšių apsaugos

kontroliuojant jų prekybą (OL 2004 m. specialusis leidimas, 15 skyrius, 3 tomas, p. 136) su paskutiniais pakeitimais, padarytais 2017 m. sausio 20 d. Komisijos reglamentu (ES) Nr. 2017/160 (OL 2017 L 27, p. 1), laikytojai turi turėti dokumentą, kuriuo patvirtinamas teisėtas tokių gyvūnų įsigijimas.

VII SKYRIUS SPECIALIEJI BEŠEIMININKIŲ IR BEPRIEŽIŪRIŲ GYVŪNŲ LAIKYMO REIKALAVIMAI

43. Savivaldybės administracijos direktoriaus nustatyta tvarka organizuoja bešeimininkių gyvūnų augintinių skaičiaus mažinimo Savivaldybės teritorijoje veiklą, bešeimininkių ir bepiežiūrių gyvūnų laikinąją globą, bepiežiūrių gyvūnų grąžinimą savininkams, pagal kompetenciją dalyvauja įgyvendinant gyvūnų globos organizacijų rengiamas bešeimininkių kačių kastravimo programas.

44. Gyvūnų globėjai turi laikytis Įstatymo 15 straipsnio, Veterinarijos reikalavimų gyvūnų globėjams ir globos namams, patvirtintų Valstybinės maisto ir veterinarijos tarnybos direktoriaus 2014 m. birželio 2 d. įsakymu Nr. B1-486 „Dėl Veterinarijos reikalavimų gyvūnų globėjams ir globos namams patvirtinimo ir Valstybinės maisto ir veterinarijos tarnybos direktoriaus 2004 m. lapkričio 24 d. įsakymo Nr. B1-1015 „Dėl Veterinarijos reikalavimų gyvūnų globos namams patvirtinimo“ su visais pakeitimais ir papildymais pripažinimo netekusiu galios“.

45. Asmenys, priglaudę bepiežiūrį ar bešeimininkį gyvūną, ne vėliau kaip per 3 dienas turi pranešti apie tokį gyvūną seniūnijai, Teisės skyriui ar policijai.

46. Bešeimininkių kačių šėrimo (poilsio) vietos turi būti parenkamos nuošaliau nuo gyvenamųjų ar visuomeninių pastatų, kad bešeimininkės katės galėtų netrikdomos paėsti. Bešeimininkių kačių šėrimo vietos turi būti pažymėtos aiškiai matomu ženklu su ar be užrašo, pvz., „Savivaldybės patvirtinta bešeimininkių kačių šėrimo (poilsio) vieta Nr. ...“.

VIII SKYRIUS GYVŪNŲ REGISTRAVIMAS IR ŽENKLINIMAS

47. Kiekvienas gyvūno augintinio savininkas, laikytojas (veisėjas, globėjas (pasibaigus Lietuvos Respublikos civilinio kodekso 4.61 straipsnio 3 dalyje nurodytam terminui ir nepaaiškėjus gyvūno savininkui), prekiautojas atsako už perduodamų (dovanojamų, parduodamų, atiduodamų ar kitaip perleidžiamų) šunų, kačių, šėškų paženklinimą mikroschema. Perduodamo ar numatomo perduoti gyvūno augintinio savininkas turi kreiptis į veterinarijos paslaugų teikėją dėl perduodamų šunų, kačių, šėškų, taip pat šių gyvūnų jauniklių ženklavimo mikroschema ne vėliau kaip iki šuns, katės ar šėško perdavimo kitam savininkui. Katės, šunys ir šėškai privalo būti

ženklinami mikroschemomis. Už katės, šuns ar šeško paženkinimą mikroschema atsako jų laikytojas ar savininkas. Kiti gyvūnai augintiniai gali būti ženklinami mikroschemomis.

48. Kiekvienas gyvūno augintinio savininkas yra atsakingas už perduodamo šuns, katės, šeško įregistravimą Gyvūnų augintinių registre. Kitam gyvūno savininkui galima perduoti tik Gyvūnų augintinių registre įregistruotą šunį, katę ar šešką. Kitam savininkui perduodami šunys, katės ir šeškai, kurie paženklinami mikroschema, turi būti įregistruoti Gyvūnų augintinių registre ne vėliau kaip per 14 kalendorinių dienų nuo jo paženkinimo mikroschema ir ne vėliau kaip iki šuns, katės ar šeško perdavimo kitam savininkui ar laikytojui.

49. Perduodant kitam savininkui Gyvūnų augintinių registre jau įregistruotą gyvūną augintinį, jį perduodantis savininkas ne vėliau kaip per 7 kalendorines dienas nuo gyvūno augintinio perdavimo turi pateikti duomenis Gyvūnų augintinių registrai.

50. Gyvūno savininkas dėl gyvūno augintinio duomenų pakeitimo, išregistravimo (gyvūnas augintinis išregistruojamas per 14 kalendorinių dienų nuo jo nugaišimo ar nugaišinimo) ar dingimo (vagystės, pabėgimo ar pan.) fakto užregistravimo turi kreiptis į veterinarijos paslaugų teikėją ar Valstybinės maisto ir veterinarijos tarnybos Kupiškio skyrių arba pats įvesti pasikeitusius duomenis, naudodamasis elektroninės bankininkystės paslauga per elektroninės valdžios vartus prisijungęs prie Gyvūnų augintinių registro.

51. Pavojingi šunys turi būti paženklinami poodine mikroschema.

52. Atskirų rūšių gyvūnai privalo būti registruojami ir ženklinami pagal gyvūnų registravimą ir ženkinimą reglamentuojančių teisės aktų reikalavimus.

53. Gyvūnų augintinių ženkinimas ir registracija vykdomi, vadovaujantis Gyvūnų augintinių ženkinimo ir registravimo taisyklėmis, patvirtintomis Lietuvos Respublikos žemės ūkio ministro 2015 m. gruodžio 29 d. įsakymu Nr. 3D-959 „Dėl Gyvūnų augintinių ženkinimo ir registravimo taisyklių patvirtinimo“.

IX SKYRIUS BAIGIAMOSIOS NUOSTATOS

54. Asmenys, pažeidę gyvūnų gerovės ir apsaugos reikalavimus, atsako Lietuvos Respublikos įstatymų nustatyta tvarka.

55. Gyvūnų savininkai, laikytojai ar nukentėję asmenys nedelsdami turi pranešti Valstybinės maisto ir veterinarijos tarnybos teritoriniam padaliniiui ar sveikatos priežiūros įstaigai, jeigu šuo, katė, šeškas ar kitas pasiutligei imlus gyvūnas apkandžiojo, apdraskė ar kitaip sužeidė žmones ar gyvūnus.

56. Asmenys turi pasirūpinti arba pranešti kompetentingoms institucijoms, gyvūnų

globos organizacijoms apie sužeistus, sergančius, bešeimininkius ir bepriežiūrius gyvūnus ir apie jiems žinomus žiauraus elgesio su gyvūnais atvejus.

57. Savivaldybės administracija kontroliuoja, kaip yra įgyvendinamos šios Taisyklės. Už šių Taisyklių pažeidimą administracinių nusižengimų teiseną pradeda, tyrimą atlieka, nusižengimų protokolus surašo, administracinių nusižengimų bylas nagrinėja Lietuvos Respublikos administracinių nusižengimų kodekse nurodyti subjektai.

58. Šios Taisyklės keičiamos ar pripažįstamos netekusiomis galios Savivaldybės administracijos direktoriaus įsakymu.
